

[Bernhard Baunsgaard]

Regeringspartierne har naturligvis ret til at skifte indstilling til et lovforslag så tit, de lyster. Jeg synes bare, at skatteministeren skulle betænke, om det er rimeligt at sige om et forlig, som man selv har været deltager i, at dette er stødende for retssikkerheden, og hvad der i øvrigt blev sagt af den slags ting, for så kan man godt begynde at spørge, hvorfor det var acceptabelt for retssikkerheden dengang, når det ikke er det i dag, og hvorfor det, der dengang kunne accepteres af helt andre grunde, må forkastes af de samme grunde i dag.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Når man har en usikker retstilstand, en retstilstand, der skaber usikkerhed hos borgerne, hos de skatteretssagkyndige og hos domstolene, er det selvfølgelig ikke stridende mod retssikkerheden, at man forsøger at lave en afklaring, og at man laver den afklaring, som der kan skaffes flertal for. Men når man ikke har en usikker retstilstand, når der foreligger en klargøring, der er fastlagt af landskatteretten, vil det være stridende mod retssikkerheden, at man begrænser borgernes ret i henhold til gældende lovgivning, sådan som den forstås af landsskatteretten, til at få sagkyndig bistand.

Det er ikke en kritik, om jeg så må sige, af selve systemet, der er kun tale om, at det system, som det radikale venstre foreslår med lovforslaget, på den nye baggrund, vi har, medfører en indskrænkning i borgernes retssikkerhed, og det er ikke regeringens politik, har aldrig været det og bliver det heller aldrig.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Skatteministeren må da for min skyld foretrække et hvilket som helst system, han vil, men skatteministeren kan ikke om et forlig, som han selv har været deltager i, med troværdigheden i behold gå op og sige, at dette er stødende for retssikkerheden. Skatteministeren har lov til at sige, at han foretrækker den retssikkerhed, han ved mærkelige manipulationer har skabt, fremfor den, der skabes ved det her foreslåede. Men han har ikke lov til at betvivle, at dette er retssikkerhedsmæssigt i orden, hvis man skal tage ham alvor-

ligt; det var jo et forlig, der var sluttet med skatteministeren selv.

Lykketoft (S):

Skatteministeren sagde for lidt siden, at der ikke var nogen grund til at foretage historiske studier, man måtte bare tage udviklingen i en retstilstand til efterretning. Den køber jeg ikke uden videre. Jeg mindes, at vi sidste forår her i folketinget havde en debat om den retstilstand om fradragsret i skattesager, som skatteministeren egenhændigt og mod al sædvane havde skabt ved at hæve anken i den dom, der blev kaldt Jauer 2-dommen.

Ved den lejlighed var der hos et flertal i folketinget utilfredshed med den måde, ministeren havde brugt sine beføjelser på, og der blev tilkendegivet en holdning om, at en snæver fortolkning af fradragsrettens udbredelse efter den ny og af skatteministeren frembragte retstilstand måtte være den rigtige.

Men skatteministeren har med en meget særpræget landsskatteretskendelse fra oktober sidste år som murbrækker nu fået defineret en helt generel fradragsret for udgifter i skattesager. Det er ikke rimeligt, og det er ikke et spørgsmål om retssikkerhed i ordets ægte forstand.

Jeg tror for det første ikke på ministerens argumentation om, at vi får flere sager ført op i de højere instanser, hvis vi ikke har omkostningsfradrag fra start. Det tror jeg simpelt hen er en forkert argumentation, allerede af den grund, at det jo koster noget under alle omstændigheder, også med en eller anden form for omkostningsdækning, også med fradrag, at føre sagerne videre, og at man derfor må overveje det ordentligt inden.

Så taler ministeren om retssikkerheden og borgernes interesser osv. Ministeren elsker jo at fremstille sig selv som retssikkerhedens fornemste ridder, men det er altid retssikkerheden for de få, der ikke så gerne vil betale for velfærden hos de mange, som er de konservatives retssikkerhedsbegreb.

Det, dette her i realiteten handler om, er, om alle andre borgere, som ikke har disse store og komplicerede mellemværender med skattesystemet, skal betale mere, for at nogle af dem, der er mest velhavende og har de mest elastiske indkomster, kan hyre stjerne-